

Altı Vakit Tiyatro

– Mikail Dede · 18 Eylül 2020

1/ Filozof;

Filozof değilim ki
Gecelerim darmadağın
Ruhum Kafka gibi karanlık
Dilim Nietzsche gibi küfürbaz...
...olsun

2/Ben Derviş;

Ömer Hayyam'ın isyanıym
Kendini bilmezlerin sofrasında
Mehtabın denizlere direncinde
Çarşıya gerilen sürgündeyim

3/Yoldaş;

Yoldaş olmadık Marx gardaş
Engels'in burjuvazi hayalinde
Devrim kömür karası gençlik
Bir çağın zehir tüten sefilliğinde

4/Kandaş;

Fabrikalar'ın katran dumanında
Dağları aşan setler kurdular
Kır barikatları, kavim gardaş
Fil dışından yontulmuş hürriyetin de

5/Biz Aşk;

Hiçliğin notaları sensizliğim
Gam bağlarım sessizliğin
Heybetinde, viraneyim
Ağlamaya meyilli gözlerine

Mekânımız yakamoz mavisini
İkimizde yok olduk düşlerde
Yoksulluğumuzdan kahrolduk

Kadehlerde boğulduk sarhoşlukta

Yüzüm göğe bakar

Bir tek Tanrı var

Bir sen yok, ela gözlü kadın

Bir ben, bir biz yok

Düştük pusulara bizsizliğin

6/Son Perde;

Aşk sofrasındaki kavgamız bitmez

Hayat savaşında mağlûp olduk

Söyle ne değişti ki

Hâlâ

Uzak kentlerde

Küfür ederiz biz bize küsen

Gecelere...